

SXEDIO-B.101

17.7.1974: ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΝΕΟΙ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΝΑΙ ΣΤΟ ΑΚΡΩΤΗΡΙ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ. ΠΕΜΠΤΟΣ ΝΕΟΣ ΣΚΟΤΩΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΟΛΟΣΣΙ

Ο Χαράλαμπος Κυρίλλου, **19** χρόνων, μέλος του Εφεδρικού Σώματος της Αστυνομίας καταγόταν από τη Χλώρακα.

Είχε συναγωνιστή του εναντίον του πραξικοπήματος τον Νίκο Σολωμού και μαζί οι δυο τους, συναντήθηκαν στο Ακρωτήριο της Λεμεσού με τους Ανδρέα Κέστα και Φίλιππο Κρητιώτη.

Ο Χαράλαμπος Κυρίλλου ήταν ένας από τους άνδρες του Εφεδρικού που είχαν συνοδεύσει τον Πρόεδρο Μακάριο στην Πάφο, την ημέρα του πραξικοπήματος στις **15** Ιουλίου **1974**.

Από εκεί μαζί με άλλους άντρες μετέβη στη Λεμεσό και παρά τις ενέδρες που είχαν στήσει την ημέρα εκείνη οι πραξικοπηματίες (για ανακοπή της αποστολής ενισχύσεων της αντίστασης στη Λεμεσό) κατάφερε να μπει στην πόλη και αγωνίστηκε στον αστυνομικό σταθμό της Λεμεσού.

Λίγο πριν πέσει ο σταθμός στα χέρια των πραξικοπηματιών, το πρωί της **16ης** Ιουλίου κατάφερε να ξεφύγει μαζί με άλλους υπερασπιστές του σταθμού.

Ο Κυρίλλου μαζί με το Νίκο Σολωμού, τον Φίλιππο Κρητιώτη και τον Ανδρέα Κέστα έμειναν στο σπίτι του Δημήτρη Φιλίππου, από τον Άγιο Φώτη, νυμφευμένο στο Ακρωτήριο.

Οι τέσσερις νέοι ενθουσιασμένοι από το γεγονός ότι ο Μακάριος ζούσε, το διαλαλούσαν φωναχτά σε όποιον περνούσε από το καφενείο του Ακρωτηρίου, στο οποίο συναντήθηκαν. Αυτό όμως ήταν και το μοιραίο τους λάθος γιατί οι πραξικοπηματίες το πληροφορήθηκαν και τους βρήκαν στο σπίτι του Δημήτρη Φιλίππου, συγγενούς του Κρητιώτη ο οποίος προθυμοποιήθηκε να τους φιλοξενήσει στο σπίτι του.

Το περιοδικό "Εικόνες", τεύχος **4, 8-21** Ιουλίου

1977

σε σχετικό ρεπορτάζ του αφού αναφέρεται στην πορεία των τεσσάρων νέων προσθέτει:

"Το απόγευμα της **16ης** Ιουλίου και ενώ όλοι κάθονταν στο τραπέζι έτοιμοι να αρχίσουν το φαγητό τους μπήκαν στο σπίτι άνθρωποι της ΕΟΚΑ Β. Είχαν ειδοποιηθεί από κάποιο πραξικόπηματία που άκουσε τους τέσσερις νέους να φωνάζουν όπως ο Μακάριος ζει.

Ορμησαν πάνω τους, τους συνέλαβαν μαζί με τον Δημήτρη Φιλίππου και τους μετέφεραν στο σχολείο του χωριού. Υστερα τους έρριξαν όλους, εκτός τον Φιλίππου που απέλυσαν σ' ένα λαντ-ρόβερ και τους οδήγησαν προς άγνωστη κατεύθυνση".

Αργότερα ο πατέρας του Κυρίλλου έμαθε ότι οι τέσσερις νέοι δολοφονήθηκαν στις **17** Ιουλίου και ότι τα πτώματά τους, παραμορφωμένα, πετάχτηκαν κοντά στο δρόμο των Πολεμιδιών.

Στην ίδια περιοχή, κοντά στο Κολόσσι, σκοτώθηκε δυο μέρες νωρίτερα, στις **15** Ιουλίου **1974**, ο Δημήτρης Ζινιέρης, ηλεκτρολόγος, **38** χρόνων, από τη Χλώρακα.

Εχασε τη ζωή του σε μια από τις πολλές ενέδρες που είχαν στήσει οι πραξικοπηματίες.

Εξάλλου η εφημερίδα ΧΑΡΑΥΓΗ (**20.7.76**) έγραφε για το θάνατο των τεσσάρων νέων:

"Ο Κώστας μαζί με τους συναγωνιστές του Χαράλαμπο Κυρίλλου, Νίκο Σολωμού και Φίλιππο Κρητιώτη πήραν ενεργά μέρος από την πρώτη στιγμή στην ηρωϊκή αντίσταση της Λεμεσού κατά του φασιστικού πραξικοπήματος. Μπροστά στην απειλή του φασισμού αντίταξαν τα στήθια τους για να σώσουν ό,τι μπορούσαν, δίδοντας τη ζωή τους για την πατρίδα.

Την ιστορία του Ανδρέα Α. Κέστα μας διηγήθηκε ο πατέρας του Λύσανδρος Αναστασίου Κέστα, ο οποίος δεν παύει να θυμάται τον αδικοσκοτωμένο γιο του και να έχει πάντα στη μνήμη του σαν νάταν χθες, το τελευταίο τηλεφώνημα από τον Ανδρέα, την Τρίτη μετά το πραξικόπημα, το πρωί:

- Πατέρα είμαστε καλά, φεύγουμε για την Πάφο να

δούμε πως θα αντισταθούμε με τον Μακάριο...

Από τις πληροφορίες που εσυνελέγησαν στο χρόνο που πέρασε γνώστηκε ότι η τετραμελής ομάδα του Εφεδρικού μετέβη κατ' αρχήν στο Ακρωτήριο και βρήκε καταφύγιο σε κάποιο γνωστό σπίτι. Προδότες όμως κάτοικοι του χωριού ειδοποίησαν τους εοκαβητατζήδες στο Κολότσι, οι οποίοι σε λίγο περικύκλωσαν τους τέσσερις νέους υπερασπιστές της Δημοκρατίας. Ο Κέστας κατόρθωσε αρχικά να διαφύγει τη σύλληψη, βγήκε στους δρόμους του χωριού, ενώ οι φασίστες του εβαλλαν με κάθε όπλο. Αποτέλεσμα ήταν να φουνεύσουν και τη Ολυμπιάδα Σταύρου. Πήραν οι πραξικοπηματίες τους τέσσερις άοπλους πατριώτες και τους μετέφεραν αρχικά στο σχολείο του χωριού όπου τους βασάνισαν κατά τον πλέον θηριώδη και βάρβαρο τρόπο, που χαρακτηρίζει τους πιο επαίσχυντους εγκληματίες. Τους έκαμαν αγνώριστους πριν τους δολοφονήσουν εν ψυχρώ στο δάσος των Πολεμιδιών.

Το απόγευμα της Τετάρτης ο πατέρας Κέστας πήρε μήνυμα από την αστυνομία να μεταβεί στο Νοσοκομείο Λεμεσού να δει αν ο γιος του είναι τραυματίας. Εκεί τον οδήγησαν αμέσως στο νεκροτομείο. Ανάμεσα σε πολλά γυμνά κορμιά που κοίτονταν στο κρύο μάρμαρο δεν μπόρεσε να αναγνωρίσει τον παραμορφωμένο από τα βασανιστήρια γιο του.

Την επομένη πήγε με την χαροκαμένη μάνα για να κλάψουν πάνω στη σορό του **20**χρονου παλικαριού τους, που συνόδευαν τόσο γρήγορα στον τάφο, γιατί είχε διαπράξει το "λάθος" να μισήσει τον φασισμό. Ο Κέστας ετάφη στις **18** Ιουλίου στη Λεμεσό. Ο τέταρτος όμως της ηρωϊκής ομάδας είναι άγνωστο ακόμα που ετάφη. Δυο χρόνια μετά τη μαύρη εκείνη μέρα οι γονείς του Φιλίππου Κρητιώτη από τον Στατό αναζητούν ακόμα τον νεκρό του ηρωϊκού τους γιου, που εδωσε τη ζωή του για την υπόθεση της Δημοκρατίας".